

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra ET OPRØR

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 118.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737873904528/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

ham fra at gaa frivillig med i Martsdagene, ikke desto mindre havde han meldt sig til Eksercereskolen. Ved en Gymnastikøvelse havde han imidlertid ved et uheldigt Fald brækket sin venstre Arm. Den var nu helbredet, men der vilde gaa nogle Maaeder, inden den fik sin fulde Førlighed, og sin Rekonvalescenstid havde han tilbragt i Distriktslægens Hus.

Vi forlod ham lige i det Øjeblik, da Justitsraad Popp som en Kerub med Flammesværdet havde drevet ham ud af Edens Have. Knyttende Hænderne, oprørt i sit inderste Hjerte over hans Tyranni, dreyes han over en almindelig Forbitrelse mod alle Verdens Despoter. *Ça ira*, raabte han, Løven har allerede rystet sin Manke og brølet, den har sprængt sine Lænker, og I skal faa dens Klo at føle — med disse Ord krummede han sin Haand som en klo for plastisk at anskueliggøre sin Tanke og slog ud i Luften med den. Han kom ud af sin Ekstase ved at faa fat i en Frakkekrave, der tilhørte en Mand, som han først nu saa' stod lige over for ham.

— Hvad — vil Du slaas, August? spurgte Murmester Kolbe.

— Om Forladelse, kære Hr. Kolbe, jeg saa' Dem ikke, og jeg er saa yderlig forbitret. Hvor jeg hader Tyrannerne! Hvor jeg længes efter at knuse dem.

Ja, det skulde Du sgu gøre, sagde Kolbe.

— Tror De, vi kunde faa en Revolution i Stand her i Byen og knuse vor Tyran?

— Det kunde saamænd gerne være, sagde Murmesteren. Det kunde egentlig mere mig. Den gamle har vel igen været efter Dig og Pigebarneet ligesom forgangen Aar?

August blev ildrød i Hovedet. Han auede ikke, at Kolbe vidste noget om hans Kærlighedshistorie. Lægen havde i sin Tid fortalt ham den og sagt: Lad os lade den Ting gaa sin Gang; er det Børnestreger, driver det vel over, og er det Alvor, saa er det jo en rar lille Pige, som Drengen godt kan være tjent med. — Ja, Kæreste- og alt andet Fruentimmervrøvl skal jeg nok holde mine Fingre fra, sagde Lars Kolbe, der var en stor Skeptiker over for alle erotiske Fænomenier. Men nu havde Historien med Sygehuset særgret ham mere, end han vilde tilstaa for sig selv, og han havde tidt grublet paa, hvorledes han skulde spille Justitsraaden et Puds. Da han havde faaet at vide, hvorledes det var gaaet August og hans elskede, der i Tillid til Justitsraadens Middags-